

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 7Snz/1/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3021200213
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Martinčeková
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2026:3021200213.2

Uznesenie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: 1) F. F. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. č. XX, XXX XX Y., 2) Z. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. X, XXX XX . K., 3) F. K. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX/X, XXX XX Y., 4) Lesné spoločenstvo, pozemkové spoločenstvo Dubnička, so sídlom Dubnička 62, 957 03 Dubnička, IČO: 34 015 515, 5) Združenie vlastníkov lesov a pôdy, Pozemkové spoločenstvo Prusy, so sídlom Prusy 111, 957 03 Prusy, IČO: 34 010 611, všetci zastúpení advokátkou Mgr. Alenou Gregorovou, so sídlom Horná 54, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému: Okresný úrad Bánovce nad Bebravou, pozemkový a lesný odbor, so sídlom Námestie Ľ. Štúra 7/7, 957 01 Bánovce nad Bebravou, za účasti: 1) F. Z. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. X, XXX XX Y., 2) DT Forest, a.s., so sídlom Lieskovec 1436, 018 41 Dubnica nad Váhom, IČO: 36 723 622, obaja zastúpení: Advokátska kancelária HORVÁTH, s.r.o., so sídlom Slnecná 592/2, 924 01 Galanta, 3) Poľovnícke združenie Kňazí stôl Ľutov, so sídlom 957 03 Ľutov, P.O.BOX 9, IČO: 35 603 020, zastúpený: Právne centrum s.r.o., so sídlom Mýtna 42, 811 05 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti opatrenia žalovaného č.j. OU-BN-PLO-2021/004105-001 zo dňa 13.05.2021, o námietke zaujatosti ďalšieho účastníka 3) proti sudcom Správneho súdu v Banskej Bystrici takto

rozhodol:

Sudcovia JUDr. Katarína Kochan Morová, JUDr. Alena Majerová, Mgr. Andrej Maukš nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania tejto veci vedenej na Správnom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 6S/15/2025.

odôvodnenie:

1. Správny súd v Banskej Bystrici koná o správnej žalobe žalobcu proti rozhodnutiu žalovaného č.j. OU-BN-PLO-2021/004105-001 zo dňa 13.05.2021, ktorú žalobca podal žalobca ešte na Krajský súd v Trenčíne. Rozsudok krajského súdu sp. zn. 13S/69/2021 zo dňa 26.10.2022 bol zrušený rozsudkom kasačného súdu sp. zn. 6Svk/9/2023 zo dňa 20.02.2025 a vec bola vrátená Správnemu súde v Banskej Bystrici na ďalšie konanie. Po vrátení veci bola táto náhodným výberom pridelená senátu 6S, predsedníčkou ktorého je JUDr. Katarína Kochan Morová, členmi JUDr. Alena Majerová a Mgr. Andrej Maukš. Po vrátení veci senát vykonal úkony súvisiace s odstránením nejasností ohľadom právneho zastúpenia účastníkov správneho súdneho konania.

2. Ďalší účastník 3) doručil správneho súde dňa 23.01.2026 námietku zaujatosti zo dňa 21.01.2026 proti všetkým členom senátu predsedníčky JUDr. Kataríny Kochan Morovej. Termín pojednávania vytýčený na 28.01.2026 bol po vznesení námietky zaujatosti predsedníčkou senátu zrušený. Námietku odôvodnil tak, že má vážne a objektívne odôvodnené pochybnosti o ich nestrannosti. Uviedol, že sa v dňoch 17. a 18.01.2026 od viacerých kolegov dozvedel informácie zakladajúce dôvodné obavy týkajúce sa možnej zaujatosti sudcov. Bolo mu oznámené, že žalobcovia 1) a 2) verejne šíria informácie, že pojednávanie je len formalitou, o ich žalobe už má byť dávno rozhodnuté, keďže to majú vybavené a súd má rozhodnúť v prospech žalobcov bez ohľadu na priebeh nariadeného pojednávania.

3. Ďalší účastník 3) ďalej uviedol, že si je vedomý, že samotné tvrdenia jednej zo strán sporu samy o sebe nemusia znamenať skutočnú zaujatosť sudcov alebo že by došlo k porušeniu ich povinností. Poukázal na to, že pre vylúčenie sudcu nie je rozhodujúce, či k zaujatosti skutočne došlo, ale či existujú okolnosti, ktoré môžu u rozumne uvažujúcej osoby vzbudiť oprávnené pochybnosti o nestrannosti súdu. Mal za to, že v predmetnej veci skutočne došlo k odôvodneným pochybnostiam, ktoré objektívne spochybňujú zachovanie zásady nestrannosti, keďže žalobcovia vystupujú s istotou o budúcom výsledku konania ešte predtým, ako súd vykonal pojednávanie a zhodnotil dôkazy. Takýto stav narúša dôveru ďalšieho účastníka 3) v spravodlivý proces a ohrozuje princíp rovnosti zbraní medzi účastníkmi konania. Ak vznikne dojem, že výsledok konania je vopred známy jednej zo strán, je tým spochybnená nielen subjektívna dôvera účastníka v nezávislé rozhodovanie súdu, ale aj objektívna dôvera verejnosti v súdnictvo ako také. Ďalšiemu účastníkovi 3) nie je známe, či žalobcovia nadobudli istotu o výsledku konania z dôvodu, že členom senátu je osoba s priateľským vzťahom k žalobcom, ktorý vylučuje jeho nezaujatosť, prípadne aj nejaké príbuzenské prepojenie alebo členovia senátu výsledok sporu priamo pred žalobcami prezentovali.

4. Namietaní členovia senátu podali k námietke vyjadrenie dňa 28.01.2026. Všetci obsahovo zhodne uviedli, že u nich nie sú dané dôvody na vylúčenie z rozhodovania v predmetnej veci, negovali vzťah k účastníkom konania, ich zástupcom a pomer k veci. Uviedli, že sú viazaní povinnosťou mlčanlivosti, vylúčili, že by sa účastník konania alebo akákoľvek iná osoba mohla dozvedieť, ako budú v danej veci hlasovať a ako bude rozhodnuté. Poukázali na nekonkrétnosť/všeobecnosť a nepodloženosť námietok ďalšieho účastníka 3). Predsedníčka senátu poukázala tiež na to, že ďalší účastník 3) namietal zaujatosť všeobecne jej ako predsedníčky senátu a zároveň aj ostatných členov senátu bez toho, aby ich označil menami a uviedol konkrétne dôvody vylúčenia vzťahujúce sa na konkrétneho sudcu.

5. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako nadriadený súd preskúmal podanú námietku na základe § 92 ods. 1 a 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“).

6. Podľa § 87 ods. 1 SSP sudca správneho súdu je vylúčený z pojednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, účastníkom konania, ich zástupcom alebo k osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti, alebo ak konal, či rozhodoval vo veci ako zamestnanec orgánu verejnej správy.

Podľa § 87 ods. 3 SSP § 90 ods. 1 SSP dôvodom na vylúčenie sudcu správneho súdu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti.

Podľa § 90 ods. 1 SSP účastník konania má právo z dôvodov uvedených v § 87 uplatniť námietku zaujatosti.

Podľa § 90 ods. 2 SSP v námietke zaujatosti musí byť okrem všeobecných náležitostí podania uvedené, proti komu smeruje, dôvod, pre ktorý má byť sudca vylúčený, kedy sa účastník konania podávajúci námietku o dôvode vylúčenia dozvedel a dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť.

7. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) na úvod konštatuje, že po pridelení veci senátu 7S členka senátu JUDr. Vékonyová podala predsedovi tunajšieho súdu oznámenie podľa § 88 ods. 1 SSP, o ktorom bolo rozhodnuté dňa 06.02.2026 tak, že táto sudkyňa nie je vylúčená z pojednávania a rozhodovania v tu pojednávanej veci.

8. Predpokladom skutočného uplatnenia zásady rovnosti účastníkov v konaní a zaistenia záruk správneho a spravodlivého rozhodnutia je, aby v konaní konal a rozhodoval sudca nezaujatý, ktorý nie je v relevantnom osobnom vzťahu k účastníkom a k ich zástupcom, a ktorý nie je zainteresovaný na výsledku konania. V súlade s tým zákon vo vyššie citovanom ustanovení § 87 ods. 1 SSP stanovil ako dôvody vylúčenia sudcu jeho pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom. Zákon zakladá vylúčenie sudcu na existencii určitého dôvodu vymedzeného takými konkrétne označenými a zistenými skutočnosťami, vo svetle ktorých sa javí sudcova nezaujatosť pochybnou. Vylučuje sa tým subjektívny pohľad na vylúčenie sudcu.

9. I keď Správny súdny poriadok v § 87 ods. 1 SSP spája vylúčenie sudcov z prejednávania a rozhodovania vo veci nielen so skutočne preukázanou zaujatosťou, ale aj vtedy, ak možno mať čo i len pochybnosť o ich nezaujatosti [pozri tiež zásady prijaté judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, najmä vo veci Delcourt proti Belgicku, podľa ktorých spravodlivosť nielenže musí byť poskytovaná, ale musí sa tiež javiť, že je poskytovaná („justice must not only be done, it must also be seen to be done“)], nemožno prehliadať, že rozhodnutie o vylúčení sudcu podľa § 87 ods. 1 SSP predstavuje výnimku z významnej ústavnej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (článok 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Vzhľadom na to možno vylúčiť sudcu z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci len celkom výnimočne a zo skutočne závažných dôvodov, ktoré mu zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom objektívne, nezaujato a spravodlivo. Z vyššie uvedeného vychádza aj judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá rozoznáva subjektívne hľadisko nestrannosti sudcu, zahrňujúce osobné presvedčenie a správanie sudcu vo veci a hľadisko objektívne, založené na existencii dostatočných záruk pre vylúčenie akýchkoľvek pochybností o zaujatosti sudcu (napríklad Saraiva de Carvalho proti Portugalsku, 1994, Gautrin a ďalší proti Francúzsku, 1998). Preto k vylúčeniu sudcov z prejednávania a rozhodovania veci môže dôjsť len vtedy, keď ich vzťah k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom dosiahne takú intenzitu, že nebudú schopní nezávisle a nestranne rozhodovať.

10. Námetka zaujatosti (pokiaľ má ambíciu byť úspešnou) musí mať svoje obsahové zakotvenie, ktoré zákonodarca vyjadril spojením „pomer k“ (veci/účastníkom/zástupcom). Toto spojenie („pomer k“) vyjadruje kvalifikovaný, a teda nie akýkoľvek, vzťah sudcu, či už k veci, účastníkom, alebo ich zástupcom. V opačnom prípade by už samotná artikulácia zdania (zaujatosti) vyvolávala pochybnosť o nezávislosti sudcu a s tým súvisiacu nevyhnutnú aplikáciu ustanovenia § 87 ods. 1 SSP.

11. Ako vyplýva z vyššie uvedeného, predmetný vzťah možno považovať za kvalifikovaný najmä v explicitných prípadoch (napr. ak je sudca účastníkom konania alebo má blízky príbuzenský vzťah k účastníkovi konania), teda v prípadoch, pri ktorých u bežného recipienta vzhľadom k „zjavnosti“ možno pochybnosti o nezaujatosti sudcu predpokladať/očakávať, a to aj vtedy, ak má namietaný sudca iný subjektívny názor. V prípadoch, ktoré „zjavné“ nie sú, nadobúda tento vzťah „kvalifikovaný“ charakter vtedy, ak možno mať pochybnosť o tom, že sudca má záujem na výsledku konania, ktorý (záujem) je natoľko silný, že je spôsobilý, aby ho sudca (vedome alebo podvedome) povýšil nad jeho povinnosť rozhodovať nestranne, spravodlivo a len na základe skutočností zistených v súlade so zákonom.

12. K záveru o tom, že sudca je vylúčený, nie je potrebné, aby bolo preukázané, že je zaujatý. Na vylúčenie sudcu postačuje, ak možno mať so zreteľom na jeho pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom, odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti, dôvodnosť ktorých musí však vyplývať z objektívne preukázateľných skutočností. Povinnosť preukázať okolnosti odôvodňujúce zaujatosť konajúceho sudcu na prejednaní a rozhodnutí mu pridelenej veci spočíva na tom, kto vzniesol námietku zaujatosti.

13. Pre vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodnutia veci tak nepostačujú subjektívne pocity, respektíve domnienky účastníka konania, z dôvodu ktorých tvrdí, že má pochybnosti o nezaujatosti sudcu na prejednanie a rozhodnutie veci.

14. Vychádzajúc z uvedeného senát najvyššieho správneho súdu dospel k záveru, že skutočnosti tvrdené ďalším účastníkom 3) samé osebe nie sú takými skutočnosťami, ktoré by zakladali odôvodnené pochybnosti o nezaujatosti vec prejednávajúceho senátu konať a rozhodovať vo veci vedenej na správnom súde pod sp. zn. 6S/15/2025. Senát najvyššieho správneho súdu pri posudzovaní vznesenej námietky zaujatosti vychádzal aj z vyjadrenia namietaných členov senátu, ktorí k vznesenej námietke uviedli, že sa necítia byť vo veci zaujatí (subjektívne hľadisko).

15. Čo sa týka objektívneho hľadiska, teda objektívnych okolností nasvedčujúcich o zaujatom vzťahu sudcu k veci, podľa ďalšieho účastníka 3) zaujatosť senátu mala spočívať v tom, že sa od bližšie neidentifikovaného zdroja mal dozvedieť, že žalobcovia šíria informácie, že súd rozhodne v ich prospech, pretože to majú „vybavené“. Takto formulovaná námietka však nedosahuje takú mieru konkrétnosti, aby vznikli pochybnosti o nezaujatosti konajúceho senátu. V prvom rade je potrebné uviesť, že opísané okolnosti sú konkretizované len v rovine hypotetickej, bez toho, aby bolo aspoň v základných rysoch ozrejmene, aké skutkové okolnosti viedli ďalšieho účastníka 3) k názoru o odôvodnených pochybnostiach konajúceho senátu o jeho nezaujatosti. Ďalší účastník 3) v tejto

súvislosť uvádza, že sa túto informáciu dozvedel od „viacerých kolegov“, avšak zdroj informácií bližšie neozrejmil. Ďalej je potrebné zdôrazniť, že informáciu o vopred známom výsledku sporu mali zverejniť žalobcovia, nie členovia konajúceho senátu. V tejto súvislosti treba poznamenať, že pokiaľ aj by žalobcovia tvrdili, že vec majú „vybavenú“, bez ďalšieho by nešlo o okolnosť preukazujúcu odôvodnenú pochybnosť o nezaujatosti senátu, pretože by išlo len o tvrdenie iného účastníka, ktoré by mohlo byť len vykonštruované a automaticky neznamená, že je pravdivé. Okrem toho, z hľadiska samotného formulovania dôvodov zaujatosti je nevyhnutné, aby bolo z námietky zrejmé, či sudca má mať vzťah k veci alebo k účastníkovi a ku ktorému, resp. jeho zástupcovi a z akých dôvodov. Tieto skutočnosti v námietke však vôbec neboli prezentované. Ďalší účastník len všeobecne tvrdil, že výsledok konania je vopred známy a v jeho neprospech; vôbec neuvádzal, pre aké skutkové okolnosti by mali konajúci sudcovia uprednostniť stranu žalobcov (či k nim majú osobný, resp. iný vzťah, alebo majú vzťah k prejednávanej veci). V tejto súvislosti je tiež potrebné pripomenúť, že ďalší účastník 3) neoznačil ani konkrétnych členov senátu, z čoho sa dá usúdiť, že o skutkových okolnostiach týkajúcich sa priamo ich ani nemal vedomosť.

16. Najvyšší správny súd tak vyhodnotil vznesenú námietku ako hypotetickú, nevyplývajúcu zo žiadnych predložených objektívne preukázateľných skutočností. Námietka reflektovala len subjektívne pocity ďalšieho účastníka 3), ktoré u neho vyvolala sprostredkovaná a ničím neoverená informácia od tretích osôb, že bude rozhodnuté v jeho neprospech. Ako bolo uvedené vyššie, pre vylúčenie sudcu z prejednávania veci nepostačujú subjektívne pocity, resp. domnienky účastníka konania, ale je potrebné, aby odôvodnené pochybnosti o nezaujatosti členov konajúceho senátu vyplývali z objektívne preukázaných skutočností. V danom prípade však ďalší účastník 3) žiadne objektívne skutočnosti, preukazujúce tieto pochybnosti, ani len netvrdil, preto ich logicky ani nepreukázal. Najvyšší správny súd z dôvodov uvedených vyššie preto dospel k záveru, že neunesol dôkazné bremeno preukázať okolnosti odôvodňujúce zaujatosť namietaných sudcov.

17. Vzhľadom na uvedené najvyšší správny súd podľa § 92 SSP rozhodol tak, že sudcovia správneho súdu JUDr. Katarína Kochan Morová, JUDr. Alena Majerová a Mgr. Andrej Mauš nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania v predmetnej veci, keď nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by bola z hľadiska § 87 ods. 1 SSP právne relevantná, a ani z vyjadrenia sudcov nevyplýva taká okolnosť, ktorá by odôvodňovala ich vylúčenie z prejednávania a rozhodovania v tejto veci.

18. Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.